

همشاگردی از دور سلام

«امیدوارم هر چه زودتر تمام مردم دنیا واکسن کرونا بزنند و این کرونا از بین برود و ما بچه‌ها به مدرسه برگردیم چون با بچه‌ها درس خواندن یک دنیای دیگر است. من فقط دعا می‌کنم سال دیگر مدارس آنلاین نباشد.»

«امیدوارم هر چه زودتر تمام مردم دنیا واکسن کرونا بزنند و این کرونا از بین برود و ما بچه‌ها به مدرسه برگردیم چون با بچه‌ها درس خواندن یک دنیای دیگر است. من فقط دعا می‌کنم سال دیگر مدارس آنلاین نباشد.»

به گزارش ایسنا، روزنامه ایران نوشت: «دیگر نزدیک های ماه مهر است اما هیچ بویی از ماه مهر نمی‌آید. سال قبل فکر می‌کردم این آخرین سالی است که ما آنلاین درس می‌خوانیم اما این کابوس امسال هم ادامه دارد. امیدوارم هر چه زودتر تمام مردم دنیا واکسن کرونا بزنند و این کرونا از بین برود و ما بچه‌ها به مدرسه برگردیم چون با بچه‌ها درس خواندن یک دنیای دیگر است. من فقط دعا می‌کنم سال دیگر مدارس آنلاین نباشد.»

این را آراد صادقی، دانش آموز دبستانی، می‌گوید که مثل بقیه دانش آموزان، امسال دومین سالی است که بوی ماه مهر را از دور و به صورت مجازی حس می‌کند.

شروع ماه مهر آن ترانه کودکانه قدیمی را به یاد می‌آورد؛ همان که هم بچه‌های دیروز با آن خاطره دارند و هم بچه‌های امروز قرار است سال‌ها بعد با آن خاطره بازی کنند. بله، احتمالاً حدس زده‌اید کدام ترانه را می‌گوییم: همشاگردی سلام.

نماهنگ‌هایی که همیشه با این ترانه کودکانه پخش می‌شد، دانش آموزان کوله به دوش و کیف به دستی را نشان می‌داد که راهی مدرسه شده‌اند. آنها زمانی که همکلاسی‌هایشان را می‌دیدند، دست در گردن هم‌دیگر می‌انداختند و شادمانه به مسیّرشان ادامه می‌دادند. زنگ مدرسه به صدا درمی‌آمد و آنها سر صف می‌ایستادند و راهی کلاس می‌شدند و سال تحصیلی جدید به این شکل آغاز می‌شد.

این تصاویر سال‌هاست در ذهن ما حک شده‌اند. پارسال اما سال تحصیلی جور دیگری شروع شد؛ متفاوت از هر سال دیگر و کل سال‌های تحصیلی تمام دانش آموزان؛ حتی آنها که دیگر پیر شده‌اند. کرونا معادلات زندگی را عوض کرد و شکل مدرسه رفتن را هم. امسال هم با این که دانش آموزان و خانواده‌هایشان امیدوار بودند دوباره کلاس‌ها حضوری شود اما کماکان باید با مدارس مجازی سر کرد تا دانش آموزان واکسینه شوند که البته با روند سریع واکسیناسیون امیدواری در مورد آن کم نیست و آن روز، دور به نظر نمی‌آید. با این حال عجالتاً باید بوی ماه مهر را مجازی استشمام کرد تا ببینیم بعداً چه می‌شود.

اما دانش آموزان درباره این شروع دوباره و البته مجازی چه می‌گویند؟ سانا عبداللهی ۱۰ ساله، می‌گوید: «من روز اول مدرسه را خیلی دوست دارم چون همه چیز جدید است. معلم جدید داریم و ممکن است همشاگردی‌های جدید هم داشته باشیم. البته بیشتر همشاگردی‌ها همان قبلی‌ها هستند اما همشاگردی جدید خیلی خوب است چون هیجان‌انگیز است و آدم می‌خواهد بفهمد قبلاً کدام مدرسه می‌رفته و چیزهای جدیدی از او بداند. غیر از آن در روز اول مدرسه شیرینی و شکلات به ما می‌دهند و همه‌اش تفریح است و معلم‌ها آن روز خیلی درس نمی‌دهند و به بچه‌ها سخت نمی‌گیرند. اما در کلاس مجازی از همان روز اول درس شروع می‌شود و تفریح هم نیست. همکلاسی‌ها را هم نمی‌توانیم از نزدیک ببینیم.»

مرسانا حیدری کلاس اولی هم این‌طور می‌گوید: «من خیلی خوشحالم که می‌خواهم به مدرسه بروم. امیدوارم این کرونا زودتر تمام شود و همه واکسن بزنند و من هم به مدرسه بروم و دوستان خوبی پیدا کنم. من از این که می‌خواهم به کلاس اول بروم خیلی خوشحال هستم.»

سیدمحمدماهان موسوی، ۱۳ ساله، می‌گوید: «وقتی کرونا آمد درس خواندن خیلی سخت شد. وقتی مدرسه می‌رفتیم می‌توانستیم درس‌ها را راحت‌تر یاد بگیریم ولی از وقتی کرونا آمده و مدارس آنلاین شده درس خواندن سخت‌تر است. البته معلم‌ها تمام تلاش‌شان را می‌کنند و من از همه معلم‌ها ممنونم.»

ویانا خلیلی هم می‌گوید: «من در کلاس آنلاین خیلی چیزی یاد نگرفتم و مجبور شدم تمام تابستان را ریاضی کار کنم. من مدرسه حضوری را خیلی دوست دارم چون زنگ تفریح دارد و آدم می‌تواند در زنگ تفریح خستگی در کند اما در مدرسه مجازی زنگ تفریح نداریم و فقط معلم خستگی در می‌کند تا بعداً درس بدهد. اما از یک جهت خوشحالم چون وقتی مدرسه آنلاین است

می توانم در خانه دستشویی بروم و مجبور نیستم به دستشویی کثیف مدرسه بروم و دیگر این که در کلاس آنلاین می توانم آدامس بجوم. »

کسری دشت بیاض می گوید: «مدرسه های آنلاین سخت تر است چون اینترنت کند و گاهی وقت ها کلاس ها لغو می شود. ما در مدارس حضوری می توانیم دوستانمان و معلم هایمان را ببینیم اما ریسک زیادی هم دارد چون ممکن است ما ویروس کووید-۱۹ را منتقل کنیم و باعث بیماری اطرافیانمان شویم پس بهتر است تا وقتی کرونا از بین نرفته، مدارس آنلاین باقی بماند. »

طاها خنجرى ۱۲ ساله هم می گوید: «به نظر من شیوه آموزش غیر مجازی مسلماً بهتر است چون وقتی ما با معلم ارتباط چشمی داریم بهتر می توانیم درس را یاد بگیریم. همچنین در آموزش غیر مجازی امکان تقلب کمتر است چون ما جلوی معلم امتحانمان را می دهیم و امکان تقلب کمتر است. به امید ریشه کن شدن کرونا. »

الناز بهرامی ۹ ساله هم دلش می خواهد زودتر به مدرسه برود چون فقط کلاس اول را مدرسه رفته و آن هم نصفه و نیمه. او می گوید: «من خیلی مدرسه را دوست دارم و همه اش یاد آن روزها می افتم که مدرسه می رفتیم و دلم می خواست کلاس دوم هم مدرسه می رفتم چون یک بار وقتی کلاس اول بودیم برف می آمد و خیلی خوب بود که با چتر به مدرسه می رفتیم و خیلی خوش گذشت. »

آرتین طالبی ۱۲ ساله می گوید: «ما به خاطر کرونا مدارس را غیر حضوری برگزار می کنیم و در خانه قرنطینه ایم. من مدارس حضوری را خیلی بیشتر دوست دارم چون می توانیم معلم را حضوری ببینیم و با معلم آشنا شویم و مطالب درسی را بهتر متوجه شویم و می توانیم با دوستانمان در مورد درس ها صحبت و مشورت کنیم و زنگ تفریح به حیاط مدرسه برویم و بازی کنیم و مدرسه شور و نشاط بیشتری دارد. پس بیایم در خانه بمانیم تا این کرونا را هر چه زودتر شکست دهیم. »

برای ملودی ۱۱ ساله هم شروع سال تحصیلی جدید به صورت مجازی خسته کننده است چون اصلاً شبیه روز اول مدرسه نیست: «ما در خانه خودمان باید روز اول مدرسه را شروع کنیم و همه چیز مجازی است. در مدرسه می توانستیم پای تخته برویم یا وقتی معلم چیزی روی تخته می نوشت آن را توی دفترمان بنویسیم و اگر نمی رسیدیم بنویسیم، از معلم می خواستیم آن را پاک نکند تا بنویسیم و بعداً پاک کند. اما در کلاس مجازی اصلاً نمی توانیم راحت باشیم و خیلی موقع ها درس را خوب یاد نمی گیریم و چیزی هم نمی توانیم بگوییم. بعدش مادرم مجبور می شود در گروه از بقیه مادرها یا معلم بپرسد و برایم توضیح دهد. مخصوصاً ریاضی خیلی سخت است و آدم باید حتماً سر کلاس باشد چون این جور مجازی خیلی یاد نمی گیرد. یک چیز دیگر هم هست، الان اصلاً معلوم نمی شود چه کسی شاگرد زنگ است چون بعضی ها تقلب می کنند و امتحان شان را می دهند مادرشان برایشان بنویسد و نمره هایشان خیلی خوب می شود. اما اگر مدرسه حضوری بود، نمره شان این قدر خوب نمی شد. »

بوی ماه مهر را می شود احساس کرد، حالا چه حضوری و چه مجازی. گر چه حال و هوای این شروع مجازی مثل کلاس های حضوری و همیشگی مدارس نیست اما به هر حال شروعی تازه است؛ تازگی یعنی امید، امید به روزهای بهتری که می آیند. »